

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/27/2018
Identifikačné číslo spisu: 1205228952
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1205228952.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Consortio Fashion Group spol. s. r.o., so sídlom Heydukova 12 - 14, 811 08 Bratislava, IČO: 31 343 767, zastúpeného JUDr. Jelou Mikuškovou, advokátkou, so sídlom Bzovicka 24, 851 07 Bratislava, proti povinnej: Ing. H. L., nar. XX. Y. XXXX, bytom L., zastúpenej JUDr. Ivetou Kalinovou, advokátkou, so sídlom Cukrová 14, 811 08 Bratislava, o vymoženie 32 843,72 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 39Er/2569/2005, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2018, č. k. 18CoE/133/2017-170, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Oprávnený m á voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. februára 2018, č. k. 18CoE/133/2017-170 na základe odvolania povinnej potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „exekučný súd“) zo 14. apríla 2015, č. k. 39Er/2569/2005-123 v znení opravného uznesenia z 12. apríla 2016, č. k. 39Er/2569/2005-138, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“).

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd v exekučnom konaní nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutí vydaných v základnom konaní, pričom poukázal na to, že povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne okolnosti, z ktorých by vyplývala (čiastočná) úhrada pohľadávky oprávneného pred začatím exekúcie, alebo najneskôr do uplynutia lehoty na podanie námietok proti exekúcii. Z prehľadu platieb predložených súdnym exekútorom vyplýva, že k plneniu povinnej došlo len v rámci zrážok vykonávaných Sociálnou poisťovňou, čo nie je dôvodom pre zastavenie exekúcie, ale ide o výsledok exekučnej činnosti.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dňa 9. júla 2018 dovolanie povinná, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie (zrejme myslené exekúciu - pozn. dovolacieho súdu) zastavil. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia

§ 420 písm. f/ C. s. p.

2.1. V dovolaní povinná namietala, že o nároku priznanom rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 17. júna 2004, sp. zn. 3T/38/00 (exekučným titulom) bolo už skôr rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 18C/168/1998-35 v konaní proti žalovanému Ivanovi Pákozdyemu. Zároveň uviedla, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť, v čom nachádza vyjadrenie ústavnoprávna zásada ne bis in idem. Povinná pritom namietala nesprávny úradný postup súdu v celom konaní vedenom pod sp. zn. 3T/38/00 a nesprávne právne posúdenie trestným súdom. Dovolateľka skonštatovala, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci predstavuje neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio a len či zistí existenciu tejto prekážky, konanie uznesením zastaví.

3. Oprávnený vo vyjadrení zo 6. septembra 2018 navrhol dovolanie povinnej odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinnej treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. K prípustnosti dovolania z dôvodu existencie vád zmätočnosti vymenovaných v ustanovení § 420 C. s. p. v exekučných veciach najvyšší súd už v uznesení zo dňa 14. februára 2018, sp. zn. 3Oboer/25/2017 uviedol, že „právna úprava účinná od 1. júla 2016 pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie vád zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórných rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. V exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymozenie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymozenie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil, a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie“. Na rovnakom právnom názore zotrval vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu aj v neskôr vydaných rozhodnutiach (viď napr. 3Oboer/22/2018) a ani v rozhodovanej veci nemá dôvod sa od neho odchýliť.

6. Povinnou napadnuté rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, nakoľko v exekučný súd bude v exekučnom konaní po rozhodnutí dovolacieho súdu o dovolaní povinnej pokračovať. Dovolanie - v ktorom dovolateľka namietala existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. - tak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

7. Nakoľko dovolanie povinnej smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

8. Záverom len ako poznámku dovolací súd uvádza, že exekučné konanie nepredstavuje „opravné konanie“, v ktorom by bol exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť exekučného titulu, prípadne posudzovať (ne)správnosť právneho posúdenia veci v základnom konaní. Súd v exekučnom konaní je oprávnený skúmať len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Preskúvanie okolností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, patrí do právomoci orgánov rozhodujúcich v základnom konaní, a to na základe použitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov rešpektujúc tak zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. právo patrí bdelym.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.